

[C. J. F. Sven.]

Benklæder, og som, da man spurgte ham, hvorfor han gjorde det, sagde, at det kunde jo være, at det regnede ovre i London. Paa samme Maade her: fordi man muligvis i Grønland skal bruge en hel Del Penge til Opmaaling, skal man straks lægge en Byrde paa den danske Befolkning. Jeg kan aldeles ikke se, at disse to Ting har noget med hinanden at gøre. Matrikelkortsordningen i Sønderjylland kan heller ikke bruges til Sammenligning. Der er dèr det særlige, at en Mand kan komme og sige: Jeg skal have et Kort over min Ejendom, maa jeg i Anledning af *mine private Forhold* faa udarbejdet et Kort specielt for mig. At der dèr maa paalægges en Afgift, er der sandelig ikke noget mærkeligt i. Jeg beklager derfor fortsat at maatte anbefale mine Meningsfæller at stemme imod Lovforslaget, ikke mindst ud fra en principiell Bedømmelse af Lovforslaget, dets Karakter og dets eventuelle Virkninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 62 Stemmer mod 25.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 91 af 29. Marts 1924 om Indkvartering.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4267 Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 3759).

Sagen sattes til Forhandling.

Søren P. Larsen: Det foreliggende Lovforslag tager kun Sigte paa at ændre et Par Bestemmelser i den gældende Indkvarteringslov, og for de saaledes foreslaede Ændringer er der gjort Rede i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, lige som den højtærede Indenrigsminister i sin Forelæggelsestale var inde paa de Forhold, der her berøres. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette Ting.

L. Rasmussen: Jeg har det Indtryk, at den Foranstaltning, der her træffes, i alle

Maader kan anses for at være forsvarlig, medens man, hvis man undlod at vedtage den, kunde sætte baade Stat og Kommuner for Udgifter, som vilde være ganske urimelige. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Fibiger: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Fremme.

H. C. Hansen: Det, Lovforslaget gaar ud paa, er efter min Mening en Hensigtsmæssighedsforanstaltning, hvorved man kan undgaa vel ikke ganske ubetydelige Udgifter, som ellers vilde være nødvendige. Om denne Indskrænkning af det Rum, hvori Indkvartering maa finde Sted, kan der ikke siges, at den sundhedsmæssigt betyder nogen Fare, saa meget mindre som det kun er en kortere Tid, det drejer sig om, indtil 2 Maaneder.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg gerne vilde gøre et Par Bemærkninger om. Det er Indkvarteringsgodtgørelserne. De Godtgørelser, der ydes i Øjeblikket, er i Virkeligheden latterlig smaa, og Indkvarteringerne virker jo i høj Grad ulige paa de forskellige Steder i Landet. Jeg tænker her navnlig paa de ekstraordinære Indkaldelser under Manøvre, hvor de Egne, der ligger op ad Garnisonsbyerne, meget ofte faar Indkvartering, medens andre Egn kan nøjes med at faa Indkvartering en Gang i hver Menneskealder, maaske endda sjældnere. Det forekommer mig, at der var al mulig Grund til at tage disse Godtgørelser op til Overvejelse, og jeg vil derfor gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han vil være villig hertil enten under dette Lovforslags Behandling eller ved en senere Lejlighed.

Indenrigsministeren (Kragh): I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen som Ordfører for det radikale Venstre har fremsat, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Godtgørelserne for Indkvartering er for smaa eller for store, vil jeg advare mod at rejse i Forbindelse med dette lille Lovforslag. Dette Spørgsmaal, Godtgørelsernes Størrelse, er for ganske faa Aar siden behandlet her i den høje Rigsdag, hvor jo Indkvarteringsloven vedtoges, saa vidt jeg erindrer, i 1924, og der blev ved den Lejlighed i saa vid Udstrækning, som det var muligt, og som man kunde enes om, vist Imødekommenhed med Hensyn til de Beklagelser over disse Godtgørelser og over Be-